

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/192/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109235805
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2012:5109235805.9

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: O.. T. W., nar. XX.X.XXXX, bytom P. č. XXX, S. Q., právne zastúpený: JUDr. Kristína Mitrová Polková, so sídlom Na Priekope č. 174/13, Žilina, adresa pre doručovanie: P.O.Box D37, Žilina, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. č. 13, Bratislava v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy s prísl., takto

r o z h o d o l :

Súd dopĺňa rozsudok č.k. 14C/192/2009-342 zo dňa 18.10.2012:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1.516,76 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.516,76 eur od 29.10.2009 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a.

Súd odporcovi právo na náhradu trov konania o vydanie dopĺňacieho rozsudku n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 18.10.2012 č.k. 14C/192/2009-342 o návrhu navrhovateľa tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 32.841,13 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.841,13 eur od 29.10.2009 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, nárok vo zvyšku zamietol a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 7.161,90 eur.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal s poukazom na ust. § 5, 17, 18 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov nasledovných nárokov na náhradu škody:

1/ nárok z titulu vyplatenej odmeny advokátovi za úkony právnej služby pri obhajobe vo výške 104.903,- Sk = 3.483,04 EUR

2/ ušlú mzdu štátneho zamestnanca MV SR na OR PZ v Žiline, pôsobiaceho na funkcii riaditeľa ODI OR PZ za obdobie väzby od 07.01.2005 - 23.03.2005 vrátane za obdobie od 24.03.2005 - 01.11.2012 kedy pri normálnom behu udalostí by ukončil po 15 rokoch poškodený služobný pomer vo výške 81.709,20 EUR.

3/ nárok na úhradu za ročné odevné patriace každoročne štátnemu zamestnancovi -policajt zaradený v štátnej službe v príslušnej odevnej skupine za obdobie od 07.01.2005 -01.11.2012 vo výške 3.187,- EUR.

4/ nárok na úhradu cestovného v druhej triede vlakom smer Žilina - Bratislava a späť pri 11 účastiach na hlavnom pojednávaní na základe predvolania Špeciálneho súdu vo výške 195,8 EUR.

5/ nárok na úhradu celodenného stravného v hodnote 2 stravných poukážok, pri účasti na hlavných pojednávaniach v počte 11 na Špeciálnom súde vo výške 55,- EUR.

6/ nárok na výsluhový príplatok a to vo výške 30% z hrubej mesačnej mzdy za obdobie od 07.01.2005 - 01.11.2012 do dôchodkového veku (65 rokov veku) vo výške 141.051,-EUR.

7/ náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie na základe nezákonného rozhodnutia vo výške 331.940,- EUR.

Súd však rozsudkom zo dňa 18.10.2012 opomenul rozhodnúť o nároku pod číslom 2/, teda o nárokoch na ušlú mzdu štátneho zamestnanca MV SR na OR PZ v Žiline, pôsobiaceho na funkcii riaditeľa ODI OR PZ za obdobie väzby od 07.01.2005 - 23.03.2005 vrátane za obdobie od 24.03.2005 - 01.11.2012, kedy pri normálnom behu udalostí by ukončil po 15 rokoch poškodený služobný pomer vo výške 81.709,20 EUR.

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 1.12.2009 domáhal voči Slovenskej republike ako odporcovi náhrady škody vo výške 229.681,04 EUR, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331.940 EUR, príslušenstvo nároku na náhradu škody vo výške 3.699,31 EUR a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 12.12.2012 rozšíril nárok o zaplatenie príslušenstva a to úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 229.681,04 eur od 29.10.2009 do zaplatenia z dôvodu, že uplynutím lehoty podľa § 16 zák. č. 514/2003 Z.z. na prerokovanie nároku sa odporca dostal do omeškania s peňažným plnením, z čoho mu vyplýva povinnosť plniť aj úroky z omeškania. Súd zmenu návrhu povolil uznesením 10.1.2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa PZ Prezídia policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Stred, Žilina, ČVS: PPZ-133/BPK-S-2004 zo 07.01.2005 bolo navrhovateľovi O. T. W. nar. XX.XX.XXXX vznesené obvinenie pre trestný čin podľa § 158 ods. 1 písm. a/, § 160 a ods. 1,2 Tr. zák. Sťažnosť poškodeného proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá. Uznesením sudcu KS v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. PŠ. 2/05 z 10.01.2005 bol navrhovateľ podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 67 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vzatý do väzby s tým, že väzba sa započítava od 07.01.2005. Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry sp.zn. VII/IGvI/05-60 z 23.03.2005 bol navrhovateľ prepustený z väzby na slobodu. Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku č.k.: PK-ITŠ/11/2005-964 z 13.02.2008 bol navrhovateľ podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 01.01.2006 oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/IGvI/05-60 z 18.08.2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Toš 5/2008 zo 06.11.2008 odvolanie prokuratúra Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietol. Personálnym rozkazom Ministerstva vnútra SR č.:63/2005 zo dňa 16.02.2005 bol navrhovateľ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, pričom služobný pomer u poškodeného skončil dňom doručenia rozhodnutia. Dôvodom personálneho rozkazu bol skutok, pre ktorý bolo navrhovateľovi vznesené 07.01.2005 obvinenie. Podľa § 5 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. S poukazom na oslobodzujúci rozsudok v trestnej veci navrhovateľa je v danom prípade nezákonným rozhodnutím uznesenie o vznesení obvinenia zo 07.01.2005.

Vo vzťahu k predmetu tohto konania o dopĺňajúcom rozsudku uviedol, že súčasťou vyššie uvedeného nároku na náhradu škody si navrhovateľ uplatňuje z titulu ušlej mzdy štátneho zamestnanca škodu vo výške 81.709,20 eur za obdobie väzby od 7. januára 2005 do 23. marca 2005 a za obdobie od 24. marca 2005 do 1. novembra 2012. Nárok na náhradu ušlej mzdy opísal vo svojich podaniach za obdobie od 1.1.2005 do 1.11.2012 v sume 81.709,20 eur, pričom sumu považuje za podhodnotenú. Uviedol, že skončiť služobný pomer v radoch polície mal ku koncu roku 2012 a uplatňuje si nároky v rozdiel medzi jeho funkčným platom v roku 2004 vo výške 891,49 eur (26.857,- Sk) a zárobkom v spoločnosti SeVaK vo výške 750,87 eur, pričom mesačný rozdiel predstavuje 140,62 eur (891,49 - 750,87 eur). Nakoľko bol vo väzbe od 7.1.2005 do 23.3.2005 tak za rok 2005 si uplatňuje nárok rozdielu za 9 mesiacov, za roky 2006 až 2012 si uplatňuje nárok za 72 mesiacov (6 x 13) a 10 mesiacov roku 2012 a poškodený bol o 12.795,51 eur. Ďalej uviedol, že mzda počas väzby mu bola priznaná prvším rozsudkom oprávnene, pretože na potvrdení o mzde z 9.1.2006 bolo jasne uvedené, že dostal mzdu v mesiaci január 2005 len za 7 dní vo výške 4.937 Sk (163,88 eur).

Z. k uplatnenému nároku uviedol, že samotný nárok na náhradu škody v rozsahu ušlej mzdy štátneho zamestnanca škodu vo výške XX.XXX,XX eur za obdobie väzby od 7. januára XXXX do 23. marca 2005 a za obdobie od 24. marca 2005 do 1. novembra 2012, si navrhovateľ uplatnil u nepríslušného orgánu. S týmto nárokom sa mal obrátiť v prípade, ak by s odvolaním proti personálnemu rozkazu MV SR resp. v žiadosti o opätovné prijatie do služobného pomeru nebol úspešný na zamestnávateľa, ktorý ho so služobného pomeru prepustil.

Podľa jeho názoru nárok žalobcu nemôže byť dôvodný už preto, že si svoju väzbu a trestné stíhanie zaviniť sám, čím je v zmysle § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka vylúčený vznik jeho prípadného nároku na náhradu škody od štátu. Názor odôvodnil tým, že súd konajúci v trestnej veci konštatoval, že žalobca vykonal ten skutok, pre ktorý bol trestne stíhaný (str. 6 rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku č.k. PK-ITŠ/II/2005-964 zo dňa 13.2.2008, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd), avšak z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre použitie agenta, súd žalobcu oslobodil. Skutočnosť, že súdy dospeli k záveru o tom, že skutok nie je trestným činom, nemôže mať vplyv na posúdenie zavinenia trestného stíhanie a väzby (v čase rozhodovania o vznesení obvinenia a väzbe totiž podstatným príčinným žalobcu existovalo dôvodné podozrenie, že žalobca sa dopustil trestného činu). Poukázal na to, že podľa ustálenej praxe príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok).

Konanie o prepustení navrhovateľa zo služobného pomeru podlieha režimu zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov. Navrhovateľ bol zo služobného pomeru prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov z dôvodu, že porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Upozornil, že uvedené ustanovenie výslovne neumožňuje týmto spôsobom ukončiť služobný pomer z dôvodu začatia trestného stíhanie, vznesenia obvinenia alebo vzatia príslušníka Policajného zboru do väzby. Navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru v čase, keď sa považoval podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku za nevinného a trestné konanie nebolo ukončené. Zo služobného pomeru bol prepustený na základe posúdenia ministra vnútra SR, kde sa konštatovalo, že porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Na tomto stanovisku Ministerstvo vnútra SR zotrvalo, keď nevyhovelo rozkladu navrhovateľa ani návrhu navrhovateľa na obnovu konania v čase, keď mal byť právoplatný oslobodzujúci rozsudok navrhovateľa. V odôvodnení rozhodnutia Ministerstva vnútra SR č. SLV-87/PK-2009 zo dňa 27.8.2009 sa uvádza, že v konaní podľa zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov sa nerozhodovalo o vine alebo nevine navrhovateľa v trestnoprávnom zmysle, ale iba o jeho zotrvaní v služobnom pomere. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru v režime podľa zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, keď sa konštatovalo bez podkladov právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní jeho konanie spočívajúce v porušení služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Z uvedeného je zrejmé, že medzi trestným stíhaním (resp. rozhodnutím o väzbe) a prepustením zo služobného pomeru nie je príčinná súvislosť. Odporca teda nezodpovedá za škodu, ktorá mala byť spôsobená prepustením navrhovateľa zo služobného pomeru. Ak sa navrhovateľ domnieva, že personálnymi rozhodnutiami Ministerstva vnútra SR boli dotknuté jeho práva, môže sa ich domáhať jedine spôsobom podľa zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov. Týchto práv sa však nemôže domáhať voči odporcovi v tomto konaní.

K ušlej mzde štátneho zamestnanca vo výške 81.709,20 eur poukázal na predchádzajúce tvrdenia, že medzi trestným stíhaním a prepustením navrhovateľa zo služobného pomeru neexistuje príčinná súvislosť, a teda tento nárok neexistuje. Poukázal na to, že do uvedeného výpočtu je potrebné zahrnúť mzdu, ktorú navrhovateľ dosiahol v iných zamestnaniach po prepustení zo služobného pomeru. Poukázal aj na ust. § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 podľa ktorého policajt sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom (písm. a), alebo spáchal trestný čin (písm. b), a poukázal aj na ust. § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2005 podľa ktorého policajt sa prepustí zo služobného pomeru, porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a ustanovenie § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007, podľa ktorého ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a) až m) a písm. s), ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom navrhovateľa a výsluchom svedkov.

Súd v súvislosti s oboznámením sa s obsahom spisu Špeciálneho súdu v Pezinku zistil, že uznesením vyšetrovateľa PZ Prezídia policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Stred, Žilina, ČVS: PPZ-133/BPK-S-2004 zo 07.01.2005 bolo navrhovateľovi Ing. T. W. nar. XX.XX.XXXX

vznesené obvinenie pre trestný čin podľa § 158 ods. 1 písm. a/, § 160 a ods. 1,2 Tr. zák, proti rozhodnutiu podal navrhovateľ sťažnosť, ktorá bola zamietnutá uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry, gen. prokuratúry SR VII/1 Gv 1/05-38 z 4.3.2005. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp.zn. Pš. 2/05 z 10.01.2005 bol navrhovateľ podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 67 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vzaty do väzby s tým, že väzba sa započítava od 07.01. 2005. Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry sp.zn. VII/IGvI/05-60 z 23.03. 2005 bol navrhovateľ prepustený z väzby na slobodu. Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku č.k.: PK-ITŠ/11/2005-964 z 13.02.2008 bol navrhovateľ podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 01.01.2006 oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/IGvI/05-60 z 18.08.2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Toš 5/2008 zo 06.11.2008 odvolanie prokuratúra Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietol.

Súd ďalej zistil, že Personálnym rozkazom Ministerstva vnútra SR č.: 63/2005 zo dňa 16.02.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.5.2005 bol navrhovateľ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, pričom služobný pomer u poškodeného skončil podľa § 194 ods. 3 zák. č. 73/98 Z.z. dňom doručenia rozhodnutia. Personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 63 z 16.2.2005, bol odporcovi doručený dňa 21.2.2005 o 11:30 hod.. Dôvodom prepustenia bolo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočívajúce v tom, že navrhovateľ nevykonával riadne štátnu službu, keď neplnil svedomite úlohy na úseku jeho služobného zaradenia uložené mu zák. § 2 písm. a/ zák. 171/1993 a rozkazom nadriadeného, ktorým sa vydáva Etický kódex príslušníka PZ, nezdržal sa konania, ktoré viedlo k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami a ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a,b,f,g,h/ zák. 73/1998 Z.z.

Súd sa oboznámil aj s potvrdeniami o príjme navrhovateľa po prepustení z policajného zboru a to SEVAK a.s. o príjme navrhovateľa zo dňa 7.11.2008, potvrdením AGROREGIÓN a.s. z 19.1.2009 o príjme navrhovateľa v období od 19.4.2005 do 31.12.2005 a od 1.1.2006 do 15.7.2006 a z potvrdeniami o mzde KR PZ Žilina z 13.1.2005.

Súd zistil z potvrdenia o mzde za rok 2005 v doplnení prípisu z 12.1.2011, že navrhovateľ mal v roku 2005 vyplatenú hrubú mzdu vo výške 5.671 Sk, čistú mzdu vo výške 4.937,- Sk, inú mzdu v roku 2005 vyplatenú nemal. V potvrdení bola iba uvedená výška základného platu (mzdy), na ktorý by v jednotlivých mesiacoch navrhovateľovi náležal.

Podľa potvrdenia o zamestnaní v spoločnosti SEVAK a.s. zo dňa 28.11.2011 je navrhovateľ zamestnaný v spoločnosti od 25.9.2006 na pracovnej pozícii majster výrobných a prevádzkových činností HS Vodovody pričom v období od 11/2010 až 10/2011 dosahoval čistú mzdu bola v rozmedzí 699,15 eur až 888,70 eur (spolu za 12 mesiacov vo výške 9.010,40 eur s priemerom mzdy 750,87 eur). Súd Ďalej zistil, že navrhovateľ v spoločnosti Agroregión a.s. nastúpil do zamestnania dňa 19.4.2005 s pracovným voľnom od 18.9.2005 do 11.10.2005, pričom dosahoval príjem od 8.311,- Sk do 12.835,67 Sk.

Súd sa oboznámil aj s rozhodnutím MV SR č.p. SRLV-237/SP-2009 zo dňa 9.6.2009 a rozhodnutím MV SR z 27.8.2009 čp. SLV-87/PK-2009, ktorými bol zamietnutý návrh na obnovu konania vo veci prepustenia navrhovateľa zo služobného pomeru. Sú sa oboznámil aj s opätovnými žiadosťami navrhovateľa o prijatie do služobného pomeru z 27.4.2010. Súd oboznámil aj rozsudok NS SR 4Sžo2/2011 vo veci Branislav Zajac proti MV SR o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č.p. SLV-87/PK/2009 zo dňa 27.8.2009, ktorým NS SR potvrdil napadnutý rozsudok KS v Bratislave 4S/199/2009-57 zo dňa 12.11.2010.

Podľa § 166 ods. 1 O.s.p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2 O.s.p. doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

Podľa § 166 ods. 3 O.s.p. návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Podľa § 8 ods. 5 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak

- a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
- b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
- c) vec bola postúpená inému orgánu.

Podľa § 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne

- a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama,
- b) pri zahľadení odsúdenia alebo odpustení alebo zmiernení trestu udelením individuálnej milosti alebo amnestie prezidentom republiky, 5)
- c) ak súhlas daný poškodeným alebo príslušným štátnym orgánom, ktorý bol potrebný na začatie trestného stíhania alebo pokračovanie v ňom, bol vzatý späť, hoci sa tento súhlas podľa osobitného predpisu vyžaduje, 6)
- d) ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,
- e) ak došlo k podmienenému zastaveniu trestného stíhania podľa osobitného predpisu, 7)
- f) ak bol schválený zmier podľa osobitného predpisu, 8)
- g) ak bola osoba spod obžaloby oslobodená alebo trestné stíhanie zastavené, pretože nie je trestne zodpovedná, alebo ak po právoplatnosti rozhodnutia zanikla trestnosť činu alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným v zákone, alebo amnestia prezidenta republiky nedovoľuje trestné stíhanie, čin prestal byť zmenou zákona trestným činom alebo miernejší trest bol uložený preto, že na trestný čin zákon ustanovil miernejší trest, alebo
- h) ak škoda bola spôsobená rozhodnutím cudzieho orgánu uznaného alebo prevzatého na výkon na územie Slovenskej republiky.

Súd uplatnený nárok navrhovateľa na ušlú mzdu (plat) štátneho zamestnanca MV SR na OR PZ v Žiline, pôsobiaceho na funkcii riaditeľa ODI OR PZ mal preukázaný za obdobie väzby od 07.01.2005 - do 21.2.2005 vrátane vo výške 1.516,76 eur. Nárok na náhradu platu súd priznal od 7.1.2005, kedy bol navrhovateľ vzatý do väzby do 21.2.2005, kedy nadobudol účinnosť personálny rozkaz č. 63, ktorým bol navrhovateľ prepustený z policajného zboru, t.j. za 32 pracovných dní (17 pracovných dní 01/05 a 15 pracovných dní 02/05). V mesiaci január 2005 bolo spolu 20 pracovných dní a 2 štátne sviatky z toho len 6.1. na pracovný deň, v mesiaci február bolo spolu 20 pracovných dní.

Súd zo mzdových listov navrhovateľa zistil, že navrhovateľ mal v roku 2005 vyplatenú hrubú mzdu vo výške 5.671 Sk, čistú mzdu vo výške 4.937,- Sk, inú mzdu v roku 2005 vyplatenú nemal. Jediným dôvodom pre ktorý nebola navrhovateľovi vyplácaná mzda (správne plat) bolo vzatie navrhovateľa do väzby. Platové náležitosti policajtov sú a boli upravené zákonom č. 73/1998 Z.z..

Podľa § 85 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. policajtovi v stálej štátnej službe patrí funkčný plat určený pre funkciu, ktorú vykonáva, ak nie je ďalej ustanovené inak. Vykonávanou funkciou sa rozumie funkcia, ktorú policajt vykonáva na základe rozhodnutia, ktorým bol do funkcie ustanovený, vymenovaný, poverený zastupovaním alebo poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie.

Podľa § 130 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. ak priznanie platových náležitostí a ďalších náležitostí je podmienené vykonávaním štátnej služby, za vykonávanie štátnej služby sa posudzuje aj čas

- a) čerpania dovolenky, dodatkovej dovolenky, prvých dvoch týždňov kúpeľnej starostlivosti alebo preventívnej rehabilitácie,
- b) keď policajt nevykonáva štátnu službu, pretože je sviatok pripadajúci na jeho inak obvyklý deň výkonu štátnej služby,
- c) náhradného voľna za výkon štátnej služby nad základný čas služby v týždni,
- d) služobného voľna pre prekážky v štátnej službe z dôvodov všeobecného záujmu, ak policajtovi nebola poskytnutá náhrada služobného platu alebo iná náhrada,

- e) služobného voľna pre dôležité osobné prekážky v štátnej službe,
- f) služobného voľna pre dôležité osobné prekážky v štátnej službe v súvislosti so štúdiom pri výkone štátnej služby,
- g) prehlbovania kvalifikácie,
- h) prestávky v službe,
- i) prestávky na dojčenie,
- j) služobnej cesty strávený inak ako plnením služobných úloh, ktorý spadá do základného času služby policajta v jednotlivých dňoch.

Nárok na funkčný plat s poukazom na ust. § 130 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. nevzniká policajtovi za obdobie, počas ktorého bol vo väzbe, nakoľko takýto čas nie je možné posudzovať ako výkon štátnej služby ani prekážky v práci s nárokom na náhradu mzdy. S poukazom na výkon väzby sú upravené len niektoré dielčie nároky na započítanie odpracovanej doby a to len vtedy, ak policajt ktorý bol vo väzbe bol spod obžaloby oslobodený.

Teda jednoznačne vzatím navrhovateľa do väzby prišiel navrhovateľ o nárok na plat a ostatné platové náležitosti v priamej súvislosti so vzatím do väzby. Preto súd ustálil názor, že navrhovateľovi by náležal plat za obdobie od vzatia do väzby do ukončenia služobného pomeru, ku ktorému došlo Personálnym rozkazom Ministerstva vnútra SR č.: 63/2005 zo dňa 16.02.2005, ktorý bol navrhovateľovi doručený dňa 21.2.2005 o 11:30 hod.. Teda možno ustáliť, že ak by nebol navrhovateľ vzatý do väzby, vykonával by službu najneskôr do dňa 21.2.2005 o 11:30 hod., kedy došlo k prepusteniu navrhovateľa z výkonu služby policajta a za toto obdobie mu náleží náhrada mzdy z dôvodu väzby.

Nakoľko zákon 73/1998 Z.z. nerieši u policajtov náhradu platu mimo náhrady platu pri práceneschopnosti podľa § 6 zák. č. 328/2002 Z.z., súd určil náhradu z výšky platu, ktorú by navrhovateľ dosiahol, ktorá bola vyčíslená KR PZ Žilina v potvrdení o mzde za rok 2005 za mesiac január 2005 vo výške 29.300,- Sk a za mesiac február 29.300,- Sk. Za mesiac január náleží navrhovateľovi pomerná čiastka 17/21 zo sumy 29.300,- Sk čo predstavuje 23.719,05 Sk a za mesiac február náleží navrhovateľovi pomerná čiastka 15/20 zo sumy 29.300,- Sk čo predstavuje 21.975,- Sk, spolu 45.694,05 Sk (1.516,76 eur).

Totíž súd zhodne s prednesom odporcu konštatuje, že k ukončeniu služobného pomeru navrhovateľa došlo nezávisle od vznesenia obvinenia voči navrhovateľovi alebo jeho vzatia do väzby, a to personálnym rozkazom Ministra vnútra SR, ktorým dňa 21.2.2005 došlo k prepusteniu navrhovateľa z policajného zboru. Preto po prepustení z policajného zboru by nevznikol navrhovateľovi nárok na plat ani keby nedošlo k jeho vzatiu do väzby. Vznik pracovného pomeru alebo vznik iného obdobného pomeru od 22.2.2005 do ukončenia väzby súd nemal preukázaný a preto iné náhrady platu alebo mzdy mu nemohli vzniknúť. To že navrhovateľ ostal počas ostatného obdobia väzby bez príjmu, súd zohľadnil v priznaní zadosťučinenia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Jednoznačne však navrhovateľovi nemohol vzniknúť nárok na náhradu funkčného platu, pretože služobný pomer policajta skončil navrhovateľovi doručením personálneho rozkazu. Preto navrhovateľom uplatňované nároky by boli dôvodné len v konaní proti služobnému úradu a len vtedy, keď by došlo k zrušeniu personálneho rozkazu, čo však nenastalo. Takéto nároky vo vzťahu k rozhodnutiu o väzbe ani vo vzťahu k vydaniu nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia nie sú dôvodné a súd návrh vo zvyšku zamietol.

Súd zároveň priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne so sumy 1.516,76 eur eur od 29.10.2009 do zaplatenia. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa vyjadreným v podaní zo dňa 12.12.2011, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou majetkovej škody odo dňa uplynutia doby na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žiadosť podal navrhovateľ odosielateľovi na prepravu dňa 24.4.2009, doručená bola najneskôr 28.4.2009 a lehota na plnenie uplynula dňa 28.10.2009, uplynutím zákonom stanovenej šesťmesačnej lehoty. V tomto prípade sa jednalo o škodu zodpovedajúcu škode z ušlého platu podľa § 18 zák. č. 514/2003 Z.z.. ktorú bol povinný odporca zaplatiť navrhovateľovi a ktorej výška nezávisela od úvahy súdu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vo vzťahu k nárokom na náhradu mzdy mal úspech v prevažnom rozsahu odporca, ktorý však bol rozsudkom zaviazaný na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. pri zohľadnení všetkých nárokov, a preto mu súd náhradu trov konania v konaní o vydanie dopĺňacieho rozsudku nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).